

20 Σεπτεμβρίου, 1995

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ
33/1964 ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΟΥΛΛΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ
ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΥΠ' ΑΡ. 418/91
ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ
30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1991.

(Αρ. Αιτήσεως 110/95).

Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Καθυστέρηση στην καταχώρηση αίτησης για άδεια καταχώρησης αίτησης προνομιακού εντάλματος certiorari — Χρόνος καταχώρησης αίτησης.

- 5 *Καταχώρηση, εγγραφή και άδεια εκτέλεσης απόφασης Διαιτητή — Αίτηση για άδεια καταχώρησης αίτησης Certiorari για ακύρωσή της με αιτιολογικό παράβαση των προνοιών του περί Τόκου Νόμου του 1977 (Ν. 2/77) — Αποτυχία σύνδεσης της απόφασης του Διαιτητή εν σχέσει προς τον τόκο, με την απόφαση του επαρχιακού Δικαστηρίου για άδεια εκτέλεσής της, εγγραφή και καταχώρηση — Αποτυχία απόδειξης λάθους στην απόφαση του επαρχιακού Δικαστηρίου.*
- 10

Certiorari — Χρόνος καταχώρησης αίτησης για άδεια αίτησης προς έκδοση εντάλματος certiorari — Αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Στις 6.6.1995, η αιτήτρια υπέβαλε αίτηση για άδεια καταχώρησης αίτησης για έκδοση διατάγματος της φύσεως certiorari προς ακύρωση απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ημερομηνίας 30.10.1991 με την οποία δόθηκε άδεια για εκτέλεση και εκδόθηκε διάταγμα για την καταχώρηση και εγγραφή απόφασης Διαιτητή εναντίον της, ως εγγυήτριας σε γραμμάτιο προς όφελος του Συνεργατικού Ταμειτηρίου Αγίου Δομετίου Λτδ για £1.000.-. Οι πρωτοφειλέτες είχαν καταβάλει ορισμένες δόσεις.

Ο Διαιτητής επέλυσε τη διαφορά στις 26.1.1989, με απόφασή του εναντίον και της αιτήτριας για £1.263,37σ. πλέον τόκο προς 9% ετησίως από 1.1.1988 μέχρι εξοφλήσεως. Κατά τη διάρκεια του έτους 1993 η αιτήτρια διά του δικηγόρου της αντάλλαξε αλληλογραφία με το Ταμειτήριο σχετικά με τους τόκους που χρεώθηκαν και ισχυρίστηκε ότι υπερέβαιναν το κεφάλαιο κατά παράβαση του περί Τόκου Νόμου του 1977 (Ν. 2/77). Στις 18.5.1993 το Ταμειτήριο υπέβαλε αίτηση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας για εξέταση της αιτήτριας αναφορικά με την ικανότητά της να εξοφλήσει το εξ αποφάσεως χρέος της με δόσεις.

Κατά την ακρόαση, η δικηγόρος για την αιτήτρια δικαιολόγησε την καθυστέρηση στην καταχώρηση της αίτησης στο γεγονός της ανταλλαγής αλληλογραφίας σχετικά με τους τόκους που χρεώθηκαν.

Αποφασίστηκε, ότι:

- (1) Η ανταλλαγή αλληλογραφίας δεν συνιστούσε λόγο που θα δικαιολογούσε την καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης.
- (2) Η υπό κρίση δικαστική απόφαση, η οποία αφορούσε μόνο την καταχώρηση και εγγραφή απόφασης Διαιτητή και συνακόλουθα την παροχή άδειας για εκτέλεση, ήταν ασύνδετη προς το θέμα υπερχρεώσεων τόκου σε χρηματική οφειλή.
- (3) Η αίτηση, έπρεπε να απορριφθεί αφ' ενός λόγω αδικαιολόγητης καθυστέρησης στην καταχώρησή της και αφ' ετέρου αποτυχίας της αιτήτριας να υποδείξει με ποιό τρόπο πάσχει η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Τράπεζα Κύπρου και Άλλοι v. Coudounaris Food Products Ltd και Άλλων (1995) 1 Α.Α.Δ. 641.

5

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία η αιτήτρια ζητά άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος της φύσεως *certiorari* για ακύρωση απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ημερομηνίας 30/10/1991, με την οποία εκδόθηκε απόφαση εναντίον της.

10

P. Χαράλαμπος (Δ/νίς) για Χρ. Τριανταφυλλίδη, για την Αιτήτρια.

15

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Το 1972 η αιτήτρια υπέγραψε ως εγγυήτρια σε γραμμάτιο προς όφελος του Συνεργατικού Ταμειυτηρίου Αγίου Δομετίου Λτδ για το ποσό των £1000. Καταβλήθηκαν από τους πρωτοφειλέτες ορισμένες δόσεις και, χρόνια αργότερα, το θέμα άχθηκε ενώπιον Διαιτητή σύμφωνα με το άρθρο 52 του περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμου του 1985, (Ν. 22/85), ο οποίος άρχισε να ισχύει την 1η Αυγούστου 1987 (βλ. Ν. 68/87). Η αξίωση οφειλής, είναι κατά το Νόμο διαφορά παραπέμφιμη σε Διαιτητή.

20

Στις 26 Ιανουαρίου 1989 ο Διαιτητής επέλυσε τη διαφορά με την έκδοση απόφασης εναντίον και της αιτήτριας για £1.263,37 σεντ πλέον τόκο προς 9% από 1 Ιανουαρίου 1988 μέχρι εξοφλήσεως. Χωρίς, όπως προκύπτει, άλλη εξέλιξη, στις 30 Οκτωβρίου 1991, μετά από *ex parte* αίτηση του Ταμειυτηρίου, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας παρέσχε άδεια για εκτέλεση αφού διέταξε καταχώριση και εγγραφή της απόφασης του Διαιτητή στο Πρωτοκολλητήριο.

25

30

Στις 27 Ιανουαρίου 1993 ο δικηγόρος της αιτήτριας ζήτησε από το Ταμειυτήριο συγκεκριμένες πληροφορίες, οι οποίες του δόθηκαν στις 3 Φεβρουαρίου 1993. Στις 11 Φεβρουαρίου 1993 η αιτήτρια, μέσω του δικηγόρου της, απέστειλε στο Ταμειυτήριο επιταγή για £45,35 σεντ προς πλήρη εξόφληση αφού, υποστηρίχθηκε, "βάσει της σχετικής νομοθεσίας το αρχικό ποσό του δανεισθέντος ποσού (£1.000) δεν δύναται να υπερβεί, διά τόκου το διπλάσιο αυτού ήτοι £2.000". Το Ταμειυτήριο με επιστολή ημερομηνίας 24 Φεβρουαρίου 1993 διατύπωσε τη δική του άποψη πως το οφειλόμενο ποσό ήταν μεγαλύτερο και η αλληλογραφία έκλεισε με επιστολή του δικηγόρου της αιτήτριας 8 Μαρτίου 1993, με

40

την οποία επιμένει στη θέση της. Στις 18 Μαΐου 1993 το Ταμειυ-
τήριο υπέβαλε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας αίτηση για
εξέταση της αιτήτριας αναφορικά με την ικανότητά της να κατα-
βάλει το διεκδικούμενο υπόλοιπο με μηνιαίες δόσεις. Στις 2 Σε-
πτεμβρίου 1993 η αιτήτρια υπέβαλε ένσταση αλλά η αίτηση, για
λόγους που δεν έχουν αναφερθεί, εξακολούθει να εκκρεμεί. Ορί-
στηκε για ακρόαση για τις 22 Σεπτεμβρίου 1995. 5

Στις 6 Ιουλίου 1995 η αιτήτρια υπέβαλε την παρούσα αίτηση
για άδεια προς καταχώριση αίτησης για έκδοση διατάγματος της
φύσεως certiorari, προς ακύρωση της απόφασης του Επαρχια-
κού Δικαστηρίου ημερομηνίας 30 Οκτωβρίου 1991 με την οποία,
όπως αναφέρεται, εξεδόθη απόφαση εναντίον της αιτήτριας. Η
αίτηση ορίστηκε στις 20 Ιουλίου 1995 αλλά η ακρόαση αναβλή-
θηκε για τις 13 Σεπτεμβρίου 1995 επειδή ο δικηγόρος της αιτή-
τριας, λόγω προσωπικού κωλύματος, αδυνατούσε να εμφανι-
στεί. Στις 13 Σεπτεμβρίου 1995 ζητήθηκε νέα αναβολή επειδή
και πάλιν ο δικηγόρος της αιτήτριας δεν ήταν δυνατό να εμφα-
νιστεί, αυτή τη φορά λόγω του ορισμού, την ίδια μέρα και έφε-
σης την οποία επίσης χειριζόταν προσωπικά. Ενέκρινα το αίτη-
μα και αφού τα χρονικά περιθώρια μέχρι τις 22 Σεπτεμβρίου
1995 περιορίζονταν, όρισα την ακρόαση για τις 18 Σεπτεμβρίου
1995. Στις 18 Σεπτεμβρίου 1995 εκπροσώπησε την αιτήτρια και
ανέπτυξε τα επιχειρήματά της η κα Ρ. Χαραλάμπους εκ μέρους
του κ. Χρ. Τριανταφυλλίδη αφού, όπως ανέφερε, σ' αυτό το στά-
διο διευθετήθηκε να χειριστεί την υπόθεση εκείνη. 10
15
20
25

Στο τέλος της σύντομης αγόρευσης της κας Χαραλάμπους ζήτη-
σα εξήγηση σε σχέση με την καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης.
Η κα Χαραλάμπους την αιτιολόγησε με αναφορά στην αλληλογρα-
φία μεταξύ του δικηγόρου της αιτήτριας και του Ταμειυτηρίου. 30

Δεν θεωρώ το γεγονός της ανταλλαγής των επιστολών ως λό-
γο που θα δικαιολογούσε την καθυστέρηση. Εν πάση περιπτώ-
σει, είχαν παρέλθει περίπου τέσσερα χρόνια από την ημερομηνία
έκδοσης της απόφασης του Διαιτητή μέχρι την έναρξη της αλλη-
λογραφίας και, ανεξάρτητα από αυτό, παρέμεινε εντελώς ακά-
λυπτο από οποιαδήποτε εξήγηση το μεγάλο χρονικό διάστημα
από τον Μάρτιο 1993 ή έστω από τον Μάιο του ίδιου χρόνου
όταν υπεβλήθη η αίτηση για μηνιαίες δόσεις, μέχρι την καταχώ-
ριση της παρούσας αίτησης. Θα απέρριπτα, επομένως, την αί-
τηση επειδή υπεβλήθη με μεγάλη καθυστέρηση. 35
40

Θεωρώ όμως πως το αίτημα θα έπρεπε να απορριφθεί και κατ'

ουσίαν. Αντικείμενο της αίτησης είναι το διάταγμα που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο για την καταχώριση και εγγραφή της απόφασης του Διαιτητή. Ως μόνη αιτία ακύρωσης προτείνεται η θέση της αιτήτριας πως η αξίωση χρημάτων πέραν των καταβληθέντων θα συνιστούσε καταστρατήγηση της νομοθεσίας περί τόκου. Πρόκειται για τον περί Τόκου Νόμο του 1977 (Ν. 2/77) οι επιπτώσεις του οποίου εξετάστηκαν πρόσφατα στην υπόθεση *Τράπεζα Κύπρου και Άλλοι ν. Coudounaris Food Products Ltd και Άλλων* (1995) 1 Α.Α.Δ. 641. Δεν έχει εξηγηθεί όμως ποιά είναι η σύνδεση της δικαστικής απόφασης, η οποία αφορούσε μόνο στην καταχώριση και εγγραφή της απόφασης του Διαιτητή και συνακόλουθα της παροχής άδειας για εκτέλεση, με το πιο πάνω ζήτημα ουσίας που εγείρεται. Δεν έχει υποστηριχθεί καν ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο είχε δικαιοδοσία στο πλαίσιο εκείνης της διαδικασίας, εξέτασης τέτοιου θέματος ή οποιουδήποτε θέματος αναφερομένου στο περιεχόμενο της απόφασης του Διαιτητή και τελικά δεν έχει υποδειχθεί με πιά τρόπο, κατά την αντίληψη της αιτήτριας, πάσχει η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου.

Η αιτήτρια παρέπεμψε στην απόφαση του Διαιτητή για να υποστηρίξει πως περιέχει το σπέρμα της αξίωσης τόκου πέραν του επιτρεπομένου. Δεν είναι αντικείμενο αυτής της διαδικασίας η απόφαση του Διαιτητή και, εν πάση περιπτώσει, επισημαίνω πως το άρθρο 52(4) του Ν. 22/85 παρέχει σε όποιον θεωρεί τον εαυτό του αδικημένο από την απόφαση του Διαιτητή δικαίωμα έφεσης στο Επαρχιακό Δικαστήριο που πρέπει να ασκείται μέσα στην προθεσμία που τάσσει. Δεν έχει ασκηθεί έφεση εναντίον της απόφασης του Διαιτητή, η απόφαση αυτή κατέστη τελεσίδικη και δεν έχει εξηγηθεί πώς θα μπορούσε να εκδηλωθεί τώρα, στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας που, επαναλαμβάνω, αναφέρεται μόνο στην απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου που ακολούθησε, τέτοιο παράπονο. Πάντως, χωρίς να θέλω να υπεισελθώ στο περιεχόμενο της απόφασης του Διαιτητή αυτής καθ' εαυτής, επισημαίνω την παράλειψη εξήγησης του τρόπου με τον οποίο η μεταγενέστερη αξίωση τόκου που φέρεται να υπερβαίνει το νομίμως οφειλόμενο, μπορεί να συνδεθεί προς την απόφαση του Διαιτητή.

Επειδή η αίτηση υποβλήθηκε με μεγάλη καθυστέρηση και, ανεξάρτητα από αυτό, επειδή η αιτήτρια δεν έχει τεκμηριώσει το αίτημά της, δεν θα παραχωρηθεί η άδεια που ζητήθηκε. Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.